

ת"פ 35622/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 21-12-35622 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני:	כבוד השופט גיל אדלמן
בעינוי:	המאשימה
מדינת ישראל	
בנסיבות ב"כ - עו"ד רעות נתאי	
נגד	
הנאשם	
פלוני	
בנסיבות ב"כ - עו"ד אביב סטרול	

גמר דין

השלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם פלוני (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודהתו, בעבודות כתוב אישום מתוקן, המיחס לו עבירות של איומים (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה סתם - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין.

2. על פי עבודות כתוב האישום המתוקן, בחלק הכללי, במועד הרלוונטי היו הנאשם ופדייה מ חגיגנה (להלן: המתלוננת) בני זוג שניהלו מערכת יחסים זוגית, והתגוררו יחדיו בקרואן בחוף הצפוני באילת (להלן: הקראואן).

על פי העבודות, כשבוע עבר ליום 12.12.2021, לאחר יכוח שהתנהל בין הנאשם למצלוננת, חיבקה המצלוננת את הנאשם במטרה לפיסו ונשכה את שפתיו. בתגובה תקף אותה הנאשם בכר שסתר לה. בהמשך על פי כתוב האישום, איים הנאשם על המצלוננת בכר שאמר לה שירצת אותה ואת ילדיה.

כתב האישום המתוקן ממשיך ומתאר כי ביום 11.12.2021 תקף הנאשם את המצלוננת בכר שסתר לה, משך בשיערה והיכה אותה באגרופיו, בעוד המצלוננת שכובה על המיטה בקרואן. על פי המתואר נכנס לקרואן רפיק ابو זיד (להלן: רפיק), אשר שהה בסמוך ושמע את צעקות המצלוננת. כתב האישום מספר כי רפיק ניסה למנווע מהנאשם להפסיק במעשי, או אז ניגש הנאשם למטבח הקראואן, נטל סכין והפנה אותה לעבר המצלוננת.

על פי כתב האישום, רפיק תפס את הנאשם בחזקה ונטל ממנו את הסכין, ובמקביל ביקש מחברו - אנטוניוס נסור (להלן: אנטוניוס) - בעליים של אוטובוסים וקרואנים שנכח במקום - להתקשר למשטרה. אנטוניוס ואחת בשם אורית

נסור (להלן: א/orית) נכנסו לקרואן וניסו למנוע בגופם מה הנאשם מלתקוף את המתלוונת. על פי כתב האישום, הנאשם דחף את המתלוונת והפילה ארצها. בהמשך, איים על הנוכחים ואמר: "אני אשׁרוף את הקרואן, אני אשׁרוף את כולכם, ואת כל העולם". עוד איים על המתלוונת כי אם תפנה למשטרה הוא יהרוג אותה.

3. בדין ביום 20.1.2022, בהמשך להליך גישור שהתקיים בתיק בפני סגן הנאשם, השופט מרדכי לוי, הציגו הצדדים הסדר דיןוני, במסגרת הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות ממופרט לעיל. הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקير שירות המבחן והצדדים יטענו באופן פתוח לעונש.

4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהתאם טיפולית. התסקיר פרט את רקען האישי והמשפחתי המורכב של הנאשם, את מעורבותו בפלילים, את העובדה כי בעת מעצרו בתיק זה שולב בקבוצאה טיפולית בתחום האלם^ב, אולם נשר ממנו על דעת עצמו ולא שולב בטיפול אחר. הנאשם אף עבר למתקן קליה אחר וצין כי בעת מעצרו עבר 4 עבירות משנה. התסקיר בוחן את התייחסותו של הנאשם לעבירות בהן הורשע וכן את הערכת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקום, תוך שמצין כי הערכת המסוכנות להישנות עבירות בתחום האלים הזוגית הינה גבוהה.

5. בדין ביום 26.4.2022 טענו הצדדים לעונש. לשיטת התביעה, על מתחם הענישה לנوع במקורה זה בין 12-24 חודשים מאסר.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום, שהם הזכות של אדם לשמרה על בוחנו האישי, זכותה של המתלוונת לחוש בטוחה בביתה מבצרה, פגעה בערך שלמות הגוף, שמירה על כבודה ושלמות נפשה של המתלוונת ושל המעורבים הננספים. זכותם של המתלוונת והמעורבים הננספים שלא יופנה כלפים מלל מאים, אשר יש בו כדי להפחיד או להקנית. המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקורה זה היא ברף הגובה בנסיבות המפורטוות בכתב האישום. המאשימה הדגישה את העובדה כי הנאשם המשיך במעשהיו אף נוכחותם של אחרים אשר ניסו למנוע זאת ממנו, ואף הגנו על המתלוונת בגופם בעודו הנאשם מאים עליהם.

אשר למקומות העונש בגדרי מתחם ההולם טענה התביעה כי יש ליתן במקורה זה משקל ראוי להרתעת היחיד". המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 11 הרשעות קודמות, הרשעתו الأخيرة הייתה בשנת 2018 בעבירות של איום ותקיפה סתם, בגין ריצה מאסר בפועל. הנאשם ריצה מאסרים ממושכים בעבר - לשיטת המאשימה "מדובר למי שנכנס ויצא מבית האסורים, הן בשל עבירות רכוש, הן בשל עבירות אלימות חמורות וזאת הסיבה שאני סבורה שבין היתר על בית המשפט לתת בכורה גם להרתעתו של הנאשם ספציפית, כמו גם הרתעת הרבים".

המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנה עולה כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות בהן הורשע, עוד הפנתה לקביעות בתסקיר מהן עולה מסוכנותו של הנאשם להישנות העבירות. בסיכום עתרה להשתת עונש בן 18 חודשים מאסר מצד ריבוי ענישה נלוים.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית, וכן הגישה את גילוון הרשותתו הקודמות של הנאשם (סמן ת/2).

6. הסניגור טען, מצדו, כי מתחם העונשה הראי בנסיבות דנא נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. להבנתו של הסניגור העונשה בפסקיקה הנוגגת במקרים דומים נעה בין של"צ לבון שנתי מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה לנسبות חייו המורכבות של הנאשם, הסובל לשיטתו מדימוי עצמי נמור כתוצאה מהזנחה ותליות מהמערכת המשפחתית. לטענתו הסניגור נוצרו אצל הנאשם בעיות רגשיות רבות שנובעות כתוצאה מהרקע בו גדול. עוד הוסיף הסניגור כי העמדה הקורבנית של הנאשם, כפי שתוארה בתסוקיר שירות המבחן, היא "עמדה של מילודות הוא אימץ אותה ולא דוקא למקורה זהה". עוד ציין ב"כ הנאשם כי "שוקרים את התסוקיר אני לא חשב שיש צמצום באחריותו, הוא כן לוקח אחראיות ומבייע חמלה, והיה רצון להליך טיפול". לדעת ההגנה שירות המבחן למעשה יותר מוקדם מידי על שיקומו של הנאשם וממן הראי היה ליתן לו להשתלב בהליך טיפול הכלל שליטה בנסיבות. לדברי הסניגור לנאים "רצון כן ואמיינתי לעשות טיפול".

הסניגור הוסיף וצין כי לנאים אמנים הרשותות קודמות, ואף בעבירות אלימות, אך לא בתחום האלימות במשפחה. לטענתו במקרה זה יש ליתן משקל להתנהגותה של המתלוונת אשר כלפי לא ננקט הליך פלילי. לשיטתו של ב"כ הנאשם חברתה של המתלוונת לנאים על רקע אישיותם של השניים תרומה וליבתה את ההתרצות האלימה ביניהם.

לסיכום עתירה ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, השווה בבית המעצר מיום 11.12.2021.

גם הסניגור הגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית.

7. הנאשם בדבריו ביחס לעונש אמר: "אני מבקש סליחה ו מביע חרטה. אני ובת הזוג שלי הכרנו 4 חודשים, אפילו לא נשואים, לא כלום. היא מחייפה ואני מבאר-שבע. היום נפרדנו, אנחנו לא מתאימים, היא שתינונית ואני שתוון זוגי. היו לי חיים קשים, אך של התאבד, אך אחר נרצת, החלמתי לחת את עצמי בידים ולבוא לפה ולעבד, לשקם את עצמי. נכון שהיה לי גנבות וכל מיני, אבל כשהגעתי לפה לא גנבתי ולא עשית זהה דבר. אם הייתה מתקבל הזדמנות לטיפול הייתי לוקח את זה בידים. הטיפול שניתן לי שב"ס זה לחת פתק ולצער תרגנולת, ברוח, זה לא טיפול לא הרגשתי שזה טיפול. אני רוצה קבוצות וכל מיני דברים שאשתמש אתם לקידמה. תודה רבה".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. ב"כ הצדדים טענו כי בגין העובדות המפורטות בכתב האישום יש לקבוע מתחם ענישה אחד, על אף שמדובר בשני אירועים. אף דעתך היא כי במקרה זה, בהתאם לבחן "הקשר הדוק" שהותה בהלכת ג'ابر- ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'ابر נ' מדינת ישראל** (29.10.14), לפיה עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד, יש לראות בכתב האישום שבפנינו אירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה.

9. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הם השמירה על ביטחונה האישי של המתלוונת, על כבודה ושלמות גופה, שלוחות נפשה וזכותה להיות מגנתה בתוך ביתה שלה, כמו גם זכותם של המתלוונת והמעורבים הנוספים שלא יופנה כלפים מלל מאיים, אשר יש בו כדי להפחיד או להקנית.

10. האליםות בתחום המשפחה, לרבות כלפי בני זוג, הafka לטופעה קשה ומדאגה במחוזותינו, ונאמר לא פעם, כי על בית המשפט להעביר מסר חד ממשעי ולנקוט ביד קשה כלפי מי שמושעים בעשיהם מסווג זה.

11. בעניין זה ראו את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 17/2011 **פרץ נ' מדינת ישראל** (2.1.2019):

"בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האליםות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתאפשרת. לפני לעלה מעשור ציין השופט אדמוני לוי זיל את הדברים הבאים:

'חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעתים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במוותה של הקורבן. את הרוח הרעה זו יש לעקור מן השורש, ומקומם שהסבירה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומותיו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם ב公报] (19.3.2007)).'

חברתי, השופט ענת ברון, ביטהה רעיון דומה בדברים נוכחים שנכתבו זה לא מכבר:

'ההיקף הוא עצום, עם זאת - את סימני האליםות נשאת כל אחת מקורבנות האליםות על גופה, בבראה, ובנפשה כשהיא לגמרי בלבד. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעכזות הנפש הדורשים לה על מנת למלא נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיyi בкорותה של המשפחה והסבירה הקרובה מופנים דואקים כלפייה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקשיי ממשי לגדוע את מעגל האליםות נגדן, ואף להתлонן לא יעדן. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסווג זה, כבמקרה דנן, יש בה משומם הכרה בהשפה ובמצוקה הנוראה שחווה אישת הננתנה לדיכוי ואליםות מצד בן זוגה; כמו גם העלתה המודעת לטופעה של אלומים נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכרת ומדאג (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (15.12.2015)).'

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צעדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוווני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האליםות נגד נשים מצד בני זוג וקרוביין עולם כעולתו נהוג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדת מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותו האישיות של המערער."

12. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בנסיבות זה היא ברף הבינוני; הנאשם, בשני אירועים שונים, נקט באלים כלפי המתלוונת ואף איים עליה. במהלך האירוע הראשון, איים הנאשם כי ירצה את המתלוונת ואת ילדיה. באירוע הנוסף, היכה את המתלוונת, ונטל סכין מטבח, כאשר רק התערבותו של אחר היה שמנעה את הסלמת האירוע. בהמשך נאלצו מעורבים נוספים להגן על המתלוונת בגופם, על מנת למנוע מה הנאשם להמשיך ולהאכלה. אותם מעורבים, כמו גם המתלוונת, ספגו איזומים מצדינו של הנאשם.

13. הצדדים הגיעו פסיקה על מנת לתמוך בעתרותם העונשיות; ראייתי להתייחס לחלק מפסק הדין, הרלוונטיים ל מקרה דנא, וכן ראייתי להפנות לפסיקה נוספת.

14. במסגרת רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016) הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור שהוגש על גזר הדין של בית משפט השלום. המבוקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה בת זוג, בכך שדחף אותה לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף את גופה בעודו אחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה, שנייתן לרצותו בעבודות שירות, ועד 14 חודשים מאסר. על הנאשם הוטלו 6 חודשים בפועל בלבד ענישה נלווה. בקשה של המבוקש נדחתה על ידי בית המשפט העליון בשל העובדה כי איןנה עומדת בקריטריונים לקבלת רשות ערעור ב"גלאול שלישי", אולם הצד קבעה זו ציין בית המשפט כי העונש שנגזר על המבוקש אינו חורג כלל מרף הענישה המקובל והראוי.

15. במסגרת רע"פ 1884/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.3.2019) נדחתה בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על הכרעת דין של בית משפט השלום, וזאת בשל העובדה כי הבקשה אינה עומדת בקריטריונים לקבלת רשות ערעור. המבוקש הורשע לאחר ניהול הוכחות ביבוצע שלוש עבירות של תקיפה סתם בין זוג, ובבעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג, וזוכה מיתר העבירות שייחסו לו. נקבע כי המבוקש תקף את המתלוונת באربعة אירועים שונים בכך שהיכה בה באגרוףיו, אחז בגרונה וחנק אותה, סטר לה משך בשערותיה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת על צווארה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר, שנייתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשים קבע כי מתחם הענישה נע בין 4 חודשים מאסר בפועל בהתחשב בנסיבותו האישית ומצובו הרפואי. בית המשפט העליון בהחלטתו ציין כי "לאור מדיניות הענישה המ חמירה הרαιיה בעבירות מסווג זה שהורשע בהן המבוקש, דומה כי בית משפט השלום הקל עם המבוקש בגין נסיבות רפואי - ואין כל הצדקה להקלת הנטלת עונשו".

16. במסגרת עפ"ג (ח') 33615-05-13 **ע' ב' ד' ג' נ' מדינת ישראל** (28.7.2013) דחה בית המשפט המחוזי ערעור שהוגש מטעם הנאשם נגד העונש שהוטל עליו בבית משפט השלום. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם - בין זוג וכן בעבירה איזומית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשים מאסר לרצוי בפועל ועד ל 20 חודשים מאסר. על הנאשם הוטל מאסר בפועל של 13 חודשים וכן רכבי ענישה נלוויים. בנוסף הופעל נגדו מאסר מותנה בן 12 חודשים בגין מצטבר לעונש. ערעורו של הנאשם נדחה תוך שבית המשפט לערעוריהם עמד על חשיבותה של ענישה מרתיעה בעבירות של אלימות בתחום המשפחה.

17. במסגרת ת"פ (טב') 14768-03-15 מדינת ישראל נ' מ.ב (2.4.2017) הורשע הנאשם במסגרת צירוף תיקים במספר עבירות של איומים, תקיפה סתם - בת זוג, ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט סקר בהרחבה את מדיניות הענישה הנוהגה בעבירות האליםות בתחום המשפחה וקבע, בין היתר, כי "במקרים בהם לנאים עבר פלילי מכבד והוא הורשע במספר אירועי אלימות ואיים כלפי בית הזוג הוטלו מאסרים לריצוי בפועל; במקרים בהם עסקין בנאים שעברו נקי או ישן או בנאים אשר הורשע בגין אירוע בלבד, הוטלו תקופות מאסר לריצוי בעבודות שירות". במקרה שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל 18 חודשים מאסר, בצוות רכיבים נלוויים. על הנאשם הוטלו 8 חודשים מסר לריצוי בפועל בצוות ענישה נלוויות.

18. הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות במקרה זה, לא בא לידי ביטוי בחבלות פיזיות אשר ניכרו בגופה של המתלוננת. עם זאת, בכך יכול היה להיגרם נזק גופני ממשי, לאור השימוש שעשה הנאשם באגרופיו כלפי המתלוננת בעודה שכובה במיטה, לאחר שטэр לה ומשך בשערה. במקרה עובדות כתוב האישום המתוקן ניתן להתרשם כי על הנאשם להודות למעורבים הנוספים אשר מנעו ממנו בגופם מלהוביל למATALוננת. בעיקר אמרורים הדברים לאותו מעורב בשם רפיק, שתפס את הנאשם בכח ונטל ממנו את הסכין אותו הפנה כלפי המתלוננת. נוכח התנהלותו האליםה של הנאשם המתוארת באירוע השני, השימוש בסכין (אם היה מתממש), ללא התרבותו כאמור של רפיק) היה יכול להוביל בכך לתוצאה קשה. לא ניתן להתעלם מהנזק הנפשי שנגרם למATALוננת שחוותה אלימות והשלה בתוך ביתה, פעמיים, בטוחה של שכבע ימים.

19. אשר על כן אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דין נע בין מספר חודשי מאסר, שנייתן לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד ל 18 חודשים בפועל.

העונש המתאים לנאים

20. לנאים עבר פלילי, הכולל 11 הרשעות קודמות, החל מהיותו נער ועד הרשותו الأخيرة משנת 2018. הנאשם הורשע בעברו בעבירות אלימות (הכוללות איומים), רכוש, עבירות ברכוב, עבירות סמים וריצה בגין הרשותו עוני מאסר - חלקם אף ארוכים. ניכר כי הנאשם לא הפיק את הלקחים הרואים מדרך חיו העבריתנית. עם זאת, צודק ב"כ הנאשם בטיעונו כי הנאשם לא הורשע בעברו בעבירות אלימות כלפי בת זוג.

21. תסוקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם פרט נסיבות חיים קשות. עולה כי הנאשם חבר מגיל צעיר לגורםים שליליים ובכך החל את דרכו העבריתנית. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית במהלך תקופה מעצרו, עם זאת נשר מהטיפול על דעת עצמו. עוד צוין כי במהלך התקופה בה שהה במעצר עבר הנאשם עבירות חמורות. תסוקיר שירות המבחן מצין כי הנאשם נטל אחריות חלקלית על מעשיו. לדבריו, העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול ובשל התנהגותה של המתלוננת שנטפהה על ידו כמשפילה ופגענית. בהמשך לדברים ציינה קצינית המבחן כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. באשר לנזקקות טיפולית, ההתרשםות בתסוקיר היא כי הנאשם ביטא נזקקות חיוכנית אולם לא קיימת הפנייה ממשית של הכוחות הדרושים לכך לצורך עריכת שינוי ממשמעותי בדףו. ניכר כי הנאשם משליך האחראות לשיקומו על גורמים חיוכניים. משכך, לא בא התסוקיר בהמלצת

טיפולית ונקבע כי המסוכנות להישנות עבירות בתחום האלים הזוגית הינה גבוהה.

22. שיקול משמעותי לקולא נועץ בהודיותו של הנאשם בעבירות המיוחסת לו, תוך חסוך בזמן שיפוטי. יתרה מזאת, בהודיותו חסר הנאשם אף מהמתלוננת את הצורך בבית המשפט, ולהחקר בחקירה נגדית.

23. נתתי אף דעת לעובדה כי הנאשם עצור מיום 11.12.2021, ושוואה בתנאי מעצר, שהם קשים הרבה יותר מתנאיו של אסיר, מזה למעלה מחמישה חודשים.

24. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. תקופת מאסרו תחשב מיום מעצרו 11.12.2021.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר יעבור על עבירות אלימות לרבות אויומים.

פיצוי - הנאשם ישלם לקורבן העבירה, הגב' פאדיה מ챙גינה פיצוי בסך של 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלוםים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 12.03.2023 ובכל 12 לחודש שלאחר מכן התשלום יבוצע לפחות בבית המשפט, וממנה יועבר לקורבן העבירה.

מורים - כל המוזגים יושמדו/יחולטו/ישבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א איר תשפ"ב, 22 Mai 2022, בהעדר הצדדים.